
Публикуван на: 20-07-2007

Източник: [Портал Европа](#)

МОНИТОР

Люба Кулезич, вестник "Монитор".

Принадлежността към комунистическата Държавна сигурност силно увеличава шансовете за добра кариера в администрацията на българския президент.

Възможностите не са били за пренебрегване още през 1991 г., когато първият опозиционен лидер Желю Желев получи правото да бъде наричан "Ваше превъзходителство" на приемите на чуждите посолства в София.

Тенденцията е укрепнала в периода 1996 - 2001 г. Тогава след въодушевяващи вътрешни избори в СДС, държавен глава стана Петър Стоянов, елиминирайки предшественика си заради убеждението на седесариата, че и анфас и в профил Бат Петьо е по-безкомпромисен антикомунист, а следователно и неприятел на бившите служби. За един мандат синьото доверие се разклати. Но стигна дъното едва, когато Стоянов публично удари бившия си съпартиец и съперник за длъжността върховен главнокомандващ ген. Бонев с компромат от секретен доклад на НСС. Тогава много хора заподозряха, че ченгиджийницата не спи и на "Дондуков" 2, но нямаше как да го докажат с орязания достъп до архивите на ДС.

Агентурното минало обаче се е превърнало в почти официално изискване за заемането на длъжност при държавния глава през двата мандата на Георги Първанов.

Този извод е неизбежен след извадената от Комисия по досиетата информация за агентите, секретните сътрудници и явочниците в убежището на президентството от началото на промените до днес.

Сивито и психическите нагласи на поне 20 от 170-те служители, извървели се в зданието с гвардейци пред входа, са белязани от кадесарска школовка и от резервно име.

С рекордните 12 носители на псевдоними обкръжението на Георги Първанов е с едни гърди пред това на Петър Стоянов и на Желю Желев.

Последните двама си поделят сребърния медал с по четирима секретни кадри на репресивния апарат от преди 1989 г. Колегите от седмичника "Политика", които публикуваха цялата бройка на агентите преди Комисията, коментираха, че те са 12% от цялото президентско войнство през прехода. И цитираха анонимен източник от Комисията, който възкликнал: "Не е малко"!

Въпросът обаче не е само в количеството, а и в качеството на личния състав със специални биографични данни. Те сами по себе си навеждат на мисълта, че заетостта в президентската институция е по-скоро следствие от ДС- вербовката, отколкото ново начало във висшите сфери на президентските правомощия. Но както ми казваше един бивш майор от научно-техническия отдел на VI-то управление: "Разберете, когато човек веднъж стане агент, той се сраства с тази си същност. Тя става естествена част от него, също като дясната му ръка".

В този смисъл не е без значение елитността на агентурната селекция на "Дондуков" 2. В нея са все видни персони: от вицето на Желю ген. Семерджиев с прозвището на скромнен явочник "Славейче" до ключови секретари по външната политика от ляво и дясно.

Ако това е доказателство за задкулисно кадруване в президентското обкръжение, тогава челото на

агентурната класация би трябвало да е сбъднатата мечта на всеки невидим кадровик. Защото то съвпада с № 1 в президентската йерархия.

Тайното и явното в битието на държавния глава от вчера се сляха в едно хармонично цяло. Агентът официално съвпадна с Президента.

Преди две години в смътната сянка на Гоце Първанов бе безпроблемно преизбран. Сега в светлината на Гоце едва ли ще бъде свален.

Има ли по-перфектна илюстрация, че президентът въплъщава единството, до което беше докарана нацията след 17 години на политическа шизофрения с досиетата, с ченгетата и с мишлетата.